

BEDOELING VAN DE 'PANDEMIE'

Het kapotmaken van de westerse beschaving

Karel van Wolferen

Kapotmaken van datgene waar mensen aan gewend zijn. Aan wat een samenleving vanzelfsprekend vindt. De term 'het nieuwe normaal' voorspelt de toekomst. Het is intimiderend. Een alledaags psychologisch verweer wordt ermee kapotgemaakt. Dat is de bedoeling.

Vanaf het begin in maart waren de maatregelen toegespitst op gewoontes, ceremoniën, allerlei gelegenheden waarbij leden van een samenleving op de meest intensieve manier verbondenheid met elkaar beleven. Bruiden. Verjaardagen. Begravenissen. Vieringen van wat dan ook, vaak van symbolische waarde die tijdens de persoonlijke ervaring ervan de betekenis van het leven verdiepen. Het moest kapot. Bindmiddelen van de samenleving moeten kapot. Men moest afstand gaan houden van elkaar. Boze blikken werden aangemoedigd bij schending van dat gebod. Als iedereen zich maar aan de regels ging houden, dan zou het zo voorbij zijn. In sommige Europese landen mocht je alleen het huis uit om eten te kopen of je hond uit te laten. Gebedshuizen van alle religies in de meeste regio's van de wereld werden gesloten; iets dat geen enkele andere dictatuur ooit voor elkaar heeft gekregen.

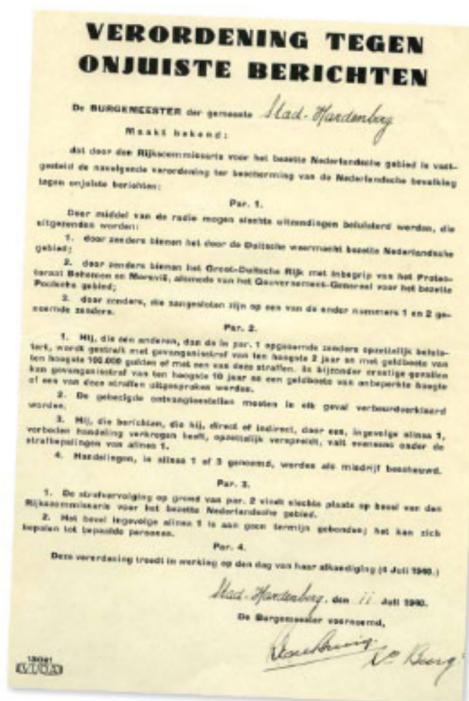
De aanwezigheid bij een stervende werd afgekeurd of in inrichtingen waarin veel sterven plaatsvindt onmogelijk gemaakt. Een van de meest schrijnende voorbeelden die mij onder ogen kwam, was het verhaal van een echtpaar dat een halve eeuw het leven had gedeeld, maar op afzonderlijke plaatsen werd verzorgd, en in de laatste drie maanden van hun bestaan elkaar nog maar één keer kort mochten zien. Is een bredere aanpak van de maatschappij denkbaar?

Absurd hoge boetes, geëist door een soort amateur politie die, na een training die niets voorstelt, vrienden mag stoppen als ze te dicht bij elkaar door een park lopen. Nog absurder hogere boetes voor eet- en drinkgelegenheden, waarvan de bediening zich niet helemaal op de meest nauwlettende manier aan de nieuwe regels houdt. Regels die op geen logica zijn gebaseerd en geen staatsrechtelijk bestaansrecht hebben. Het is een voorproefje van de technocratische tirannie die ons te wachten staat. Wanneer die er eenmaal is dan is er geen sprake meer van een gemeenschap. Opziens in een bureaucratie mogen hun ogen niet afkeren van onschendbare regels en protocollen. Ze zijn geprogrammeerd als robots bij het uitvoeren van hun functie. Als personen die 's avonds thuiskomen mogen het gezellige mensen zijn, die muziek opzetten

en een familieleven betrachten. Maar tijdens het werk dat ze doen en dat ons leven is gaan bepalen, zijn het robots die zich aan robotregels moeten blijven houden. Anders zou hun eigen gelijk verdwijnen en zouden zij moeite krijgen om met hun geweten verder te leven.

Eenzelfde psychologische dynamiek kan niet anders dan ook het doen en laten bepalen van de leden van onze regering die betrokken zijn bij het kapotmaken. Deze hebben nu al zoveel schande en misdadig wanbestuur op hun geweten dat met dat geweten alleen nog maar te leven valt middels een meest indringende vorm van zelfbedrog. Dat betekent ook dat ze met de ruinerende maatregelen moeten blijven doorgaan. Er mee stoppen zou de rechtvaardiging van wat ze tot dusver gedaan hebben in de ogen van de maatschappij meteen teniet doen.

Er is onder de bredere bevolking nog wel wat overgebleven ontzag voor 'de wetenschap' waarmee de verde-

BEDOELING VAN DE 'PANDEMIE'

ders van het overheidsbeleid zwaaien. Dat komt door de verkeerde aanname dat er een eenduidige wetenschap bestaat en het beste wat ons op gebied van menselijke kennis ter beschikking staat. Het feit dat heel veel wetenschappers, vooral ook in de sectoren die zich met medische aangelegenheden bezighouden, zich zeer stellig hebben opgesteld tegen de maatregelen – van lockdown tot mondkapjesplicht, tot vertrouwen op PCR-testen en over de aard van het virus zelf – dringt niet door tot dit brede publiek. Het wordt door de gevestigde media geweerd en op de websites van alternatieve media stelselmatig door de techgiganten gewist.

Cultuur in vele vormen, zo weten we al heel erg lang, is een van de belangrijkste bindmiddelen van de samenleving. Dus het kon niet anders dan dat concerten niet meer konden worden toegestaan. De traditie van Nederlandse koorzang – een heel bijzondere in de wereld – weg ermee. Zingen is juist verschrikkelijk gevaarlijk, want virussen nemen met dat wijdoopen-monden-gedoe pas echt goed de gelegenheid waar om van mens tot mens over te springen. Theateractiviteiten. Weg ermee!

De overheid is dus bezig met een psychologische aanval op de bevolking. Want daar komt de dwang, om te doen alsof je gelooft in iets wat niet geloofwaardig is, op neer. Daarmee neem je een grote stap om het intellect en de spirit van het individu kapot te maken. Een aanval op de menselijke bekwaamheid van het logisch denken.

Wat onmiddellijk kapot moest gaan was het politieke leven. Dus vooral geen samenscholingen. Geen vergaderingen met een politiek doel. Als je een nieuwe partij zou willen stichten, dan moet je de leden ervan met de computer bij elkaar sprokkelen. De politiek van de Nederlandse oppositiepartijen leek al voldoende kapot toen het voorstel van de noodwet zijn intrede deed, de regering hoefde er verder niet veel meer aandacht aan te schenken.

Nog heel veel meer gaat kapot, zoals huwelijken en soms vriendschappen door hoogoplopende ruzies over het virusgevaar. Het kapotmaken heeft ook gevolgen die je niet meteen ziet. Zoals de schade aan het inschattingvermogen van krantenlezers. Na jaren geteisterd te zijn door verhalen over de duivelse Poetin en de rampzalige menselijke productie van CO₂, wordt dat nu een genadeslag toegeëind.

Dan is er het economische kapotmaken. Veel van de kleinere en middelgrote firma's waar een leven van opbouwen in is gaan zitten, overleven de maatregelen niet. Volgens een rapport vrees ongeveer de helft van

deze categorie een onontkoombaar faillissement. Veel banen zijn kapot gegaan. Talloze gezonde werklozen zijn er gemaakt die nooit meer werk zullen kunnen vinden.

Waar is dat kapotmaken voor?

Waar is het voor? De reden is zo ongelofwaardig, dat de gevestigde media zich er met onverholen vermaak schamper over kunnen uitlaten. Ze kunnen het afdoen met de dooddoener dat zo'n reden alleen maar kan worden bedacht door complotdenkers aan wie soms meer dan een paar steekjes los zitten. Die formule bewijst altijd weer opnieuw dat er één gevolgtrekking is, waarbij de gevestigde media angstvallig uit de buurt moeten blijven. Want het moet altijd stilzwijgend worden aangenomen dat onze overheden absoluut niet in staat zijn om, bewust of onbewust, deel te nemen aan complotten.

De reden voor het kapotmaken is een heel moeilijke om mensen van te overtuigen. Het is ook om niet te geloven. Maar het ongelofwaardige verdwijnt wanneer je gaat luisteren en lezen wat de al vaak geïdentificeerde gangmakers achter de totalitair-psychologische operatie, die met de gefabriceerde pandemie gepaard gaat, allemaal zeggen en schrijven. Verscheidene politieke projecten en doelstellingen komen hier bij elkaar. Voor uiteenlopende maniakken, die zeggen begaan te zijn met de toekomst van de mensheid, lijkt hier een gelegenheid gekomen te zijn om dierste dromen te verwezenlijken. En, inderdaad, om nijpende problemen op te lossen, zoals het behoud van het internationale financiële stelsel dat in de afgelopen halve eeuw een doorslaggevend effect is gaan hebben op economieën in vooral de westerse wereld. Alles moet opnieuw worden ingericht. En dat kan alleen als we met een geheel schone lei kunnen beginnen. Dat kan alleen als de beschaving van nu in verregaande mate wordt vernietigd. De gewoontes en gebruiken van nu, of liever van voor de 'pandemie' maatregelen, en het politieke bedrijf dat tot het begin van het jaar (toegegeven op een krakemikkige manier) nog functioneerde, vormen een natuurlijke belemmering voor wat moet gaan komen.

De Great Reset (of Grote Herstart) komt eraan, in de woorden van Klaus Schwab, die zich de functie van een soort regisseur heeft aangemeten. Een halve eeuw geleden begon deze Zwitser zakenlieden en regeringsfunctionarissen bij elkaar te brengen voor economisch overleg en managementaangelegenheden. Dat groeide uit tot het World Economic Forum dan elk jaar rond eind januari grootheden uit de zakenwereld, regeringshoofden, ngo's, en aan de weg timmerende denkers samenbracht in Davos om over geo-economische en geopolitieke zaken elkaar aan te horen. Lees Schwab's bijbel, de *Vierde Industriële Revolutie*, die hij voor het geloof in de nieuwe mens heeft geschreven, om een idee te krijgen wat er allemaal staat te gebeuren.

Maar deze Schwab blijft voornamelijk een gastheer voor de maniakken. Hij is nauw betrokken geweest bij de personen en instellingen die de kunstmatige pandemie in elkaar hebben gezet. En hij maakt nu uitgebreid reclame voor wat de tot mei van volgend jaar uitgestelde WEF vergadering allemaal gaat organiseren. Zijn boodschap is dat

de kolossale economische en algemeen maatschappelijke crises die ontstaan zijn als gevolg van de 'pandemie' een unieke gelegenheid bieden om het kapitalisme een radicaal nieuwe basis te verschaffen.

Wat waarschijnlijk het zwaarste heeft gewogen zijn de schema's van de financiële oppermeesters die op Wall Street zitten en in de Amerikaanse Federal Reserve, bij de Bank voor Internationale Settlements in Basel, zowel als vele directiekantoren van de bankgiganten die op het punt stonden om te vallen. Er moest iets gebeuren in het door het Westen geleide internationale financiële stelsel dat al sinds de kredietcrisis van 2008 in een voortslepende crisis verkeerde. Wat dat IETS kan zijn, is in zijn geheel nog niet duidelijk, maar een belangrijk onderdeel ervan is de digitalisering van vrijwel alles wat met commerciële transacties te maken heeft. Straks geen munten of biljetten meer die je neertelt bij een bloemenwinkel. Dat versterkt meteen ook staatstoezicht op een manier waarvan de ergste totalitaire regimes in de geschiedenis niet konden dromen. Het maakt de tientallen biljoenen aan 'geld' die door de Federale Reserve uit de wolken worden geplukt minder ongelofwaardig. Want dat kan dan misschien met computerbestanden de indruk geven van iets substantieels, zonder door iets substantieels gedekt te zijn.

De IMF, Wereldbank, WTO en nog meer aan de Verenigde Naties bengelende instanties doen mee. De sleutelterm is 'duurzame ontwikkeling doelstellingen'. Dit zijn op elkaar aansluitende projecten die bij elkaar passen. Vooral de 'Green Deal' zal een voorname plaats in gaan nemen. Het behelst biljoenen aan bestedingen waarmee misschien nog wat banken kunnen worden gered. Groene retoriek heeft in de westerse landen al veel bereidwilligheid afgedwongen via een opgedrongen schuldgevoel dat we allemaal schuldig zijn aan teveel CO₂ uitstoot waarmee het klimaat van onze planeet zou worden verpest. De ontel-

bare ngo's van de machtige Open Society Foundation van George Soros staan in het gelid om mee te helpen aan de herstart. Ze beheersen een groot deel van de sociale media. De Rockefeller Foundation is al decennialang met overeenkomstige plannen bezig geweest. Google en MasterCard maken er reclame voor. De farmaceutische industrie staat natuurlijk te trappelen van ongeduld in het zicht van de honderden, misschien duizenden miljarden aan vaccinaties die het gaat opstrijken.

Maar zonder de in dit Gezond Verstand nummer uitvoerig beschreven activiteiten van Bill Gates zouden de financiële opperheren, de groene activisten en de rest van de werelddhervormers deze kans op ingrijpen niet hebben gekregen. Gates heeft de pandemie als het ware gekocht met zijn gulle gaven, die de Wereldgezondheidsorganisatie en veel instellingen die zich bezighouden met infectieziekten, van zijn Foundation afhankelijk hebben gemaakt. Gates eigen droom voor de onmiddellijke toekomst is de meest grootschalige vaccinatiecampagne waarover men kan dromen. Alle 7 miljard mensen die de aarde bewonen moeten minstens tweemaal worden gevaccineerd voordat de wereld weer normaal kan functioneren. En daar blijft het niet bij. De droom op langere termijn is uitgebreide overheidscontrole van de hele mensheid. Terwijl op regionaal niveau veel regeringen wel in zulk soort controle zijn geïnteresseerd, wordt een overheid die volgens de schema's zal gaan bestaan uit een supranationaal gezag dat beleid aan natiestaten kan gaan dicteren.

Gaat het lukken? Waarschijnlijk niet, want het moet in elkaar gezet worden met schijnwetenschap en een algeheel gebrek aan inzichten over de werkelijkheid van het menselijke bestaan. Maar voordat de mislukking duidelijk wordt, mag men verwachten dat ontzagwekkend grote brokken gemaakt gaan worden. ■